

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 grudnia 2015 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony L. R. (1) był zatrudniony w Komendzie (...) na stanowisku inspektora (stanowisko wspomagające w służbie cywilnej) w Wydziale (...) i (...) w R. od dnia 01.08.2007r.

Do zakresu jego obowiązków należały m. inn. naprawy, przeglądy i konserwacja sprzętu uzbrojenia, planowanie i koordynacja zadań warsztatu rusznikarskiego, prowadzenie ewidencji warsztatu rusznikarskiego w zakresie części, narzędzi, materiałów i usług, udziału w pracach komisji inwentaryzacyjnych, zdawczo-odbiorczych, klasyfikacyjnych, wybrakowań. Praca na ww. stanowisku pociągała za sobą odpowiedzialność m. inn. za stan ilościowy i techniczny powierzonych do przechowywania i magazynowania składników majątkowych, przestrzegania procedur regulujących zasady funkcjonowania w Wydziale (...), prawidłowe wykonywanie zadań, właściwe i zgodne z przepisami składowanie sprzętu i materiałów warsztatu, ich konserwację i rotację, zgodną z przepisami kwalifikację składników majątkowych warsztatu rusznikarskiego. Do zadań oskarżonego należało m. inn. współpraca w sprawie dowodów rzeczowych, wobec których orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa, prowadzenie stosownej dokumentacji i korespondencji w tym zakresie w celu prawidłowego obrotu przedmiotami, sporządzanie wykazów broni przeznaczonej do zełomowania, uczestniczenie w komisyjnym niszczeniu broni.

(dowód: umowa o pracę L. R. (1) k. 665-667, karta opisu pracy na stanowisku k. 663-670)

Praca w rusznikarni wymagała stosowania się do określonych reguł. Przede wszystkim do pomieszczeń rusznikarni mogły wejść inne osoby tylko za zgodą pracowników rusznikarni. Uprawnionymi do otwierania i zamykania rusznikarni byli wyłącznie oskarżony oraz H. M., którzy mieli odbierać klucze z dyżurki jak też włączać i wyłączać system alarmowy. W rusznikarni nie było możliwości by ktoś wszedł bez zgody pracowników rusznikarni i pozostawił broń lub amunicję poza ewidencją. Z pomieszczeń rusznikarni, a także z szatni, magazynu, pomieszczenia biurowego i warsztatu korzystali tylko uprawnieni funkcjonariusze tj. oskarżony oraz A. K. (po jego odejściu na rentę w lutym 2012r. – J. K.). Broń do rusznikarni mogła zostać przyniesiona przez każdego policjanta- wówczas była wpisywana do książki napraw. Natomiast broń przynoszona z magazynów zawierała metryczki i również była wpisywana do książki napraw. W rusznikarni nie mogła znajdować się broń nie zewidencjonowana w książce napraw. W książce depozytu natomiast wpisywało się broń i amunicję pochodzące z rozbrojenia terenu.

(dowód: zeznania świadka A. C. k. 197- 198 w aktach IIK 1053/14, k. 34)

W dniach od 02.01.2014r. do 10.01.2014r. przeprowadzono spis z natury w magazynach uzbrojenia i warsztacie rusznikarskim KWP w R., który nie wykazał różnic ilościowych.

W dniach od 07.05.2014r. do 09.05.2014r. w warsztacie rusznikarskim wydziału (...) w R. przeprowadzono inwentaryzację, która nie wykazała różnic ilościowych.

Podczas inwentaryzacji nie dokonywano sprawdzeń pomieszczeń biurowych, szatni, biurek, nadto nie sprawdzano stanu broni i amunicji pochodzącej z tzw. rozbrojeń terenu. Elementy z rozbrojenia terenu podlegają zniszczeniu raz w roku. Decyzje w zakresie oceny, iż amunicja podlega zniszczeniu dokonywała powołana przez (...) Komendanta (...)komisja.

(dowód: sprawozdanie z przeprowadzonej w dniu 10 stycznia 2014r. inwentaryzacji pomieszczeń rusznikarni KWP w R. k.606-625), sprawozdanie z przeprowadzonej w dniu 22.05.2014r. inwentaryzacji pomieszczeń rusznikarni KWP w R. k. 647-664, zeznania świadka A. C. k. 197- 198 w aktach IIK 1053/14, k. 34)

Oskarżony L. R. (1) mimo wiedzy o obowiązujących w rusznikarni zasadach i obowiązkach związanych z zajmowanym stanowiskiem, nie ewidencjonował wszystkich przyniesionych mu przedmiotów w postaci amunicji i innych istotnych części broni w sposób zgodny z procedurami tj. nie ewidencjonował ich, ani ich nie niszczył, lecz przechowywał w rusznikarni oraz w swoich szafkach biurowych Komendy (...) w R., bez wymaganego prawem zezwolenia na broń - amunicję , broń oraz ich istotne części w bliżej nieokreślonym okresie czasu najpóźniej do dnia 7 lipca 2014r. Przedmioty te nie były ujęte ani w księgach dowodów rzeczowych obejmujących wypadek ani w książce ewidencji napraw sprzętu uzbrojenia KWP, nadto nie zostały ujęte w trakcie przeprowadzanej w rusznikarni inwentaryzacji w 2014r. Oskarżony posiadał w bliżej nieokreślonym okresie czasu najpóźniej do dnia 7 lipca 2014r. w rusznikarni oraz w swoich szafkach biurowych Komendy (...)bez wymaganego prawem zezwolenia następujące przedmioty:

- 4 sztuki amunicji myśliwskiej kal. 222 REM (w bardzo dobrym stanie technicznym)
- 5 sztuk amunicji do TT kal 7,62 x 25 (będących w latach 30-tych XX wieku standardowymi nabojami pistoletowymi A. C., bez uszkodzeń mechanicznych)
- 3 sztuki amunicji do kbk AK kal. 7,62 x 39 (bez uszkodzeń mechanicznych)
- 6 sztuk 7,62 mm x 39 naboji pośrednich wz. 43 ślepych (stosowanych przez Wojsko Polskie w broni automatycznej K.)
- 305 sztuk amunicji gazowej kal. 8 mm (w stanie bardzo dobrym, można ich użyć do strzelania z pistoletu gazowego i gazowo- alarmowego kaliber 8 mm)
- 18 sztuk amunicji gazowej kal. 9 mm (można je użyć do strzelania z pistoletu gazowego i gazowo alarmowego K. 9 mm)
- 8 sztuk amunicji kal. 5,6 mm kbks (naboje sportowe typu (...) , bez uszkodzeń mechanicznych)
- 51 sztuk 9 mm x 18 naboji pistoletowych M. (przeznaczone do broni krótkiej i maszynowej)
- 9 sztuk 9 mm x 18 naboji pistoletowych M. specjalnych (przystosowane do obezwładniania osób na niewielkich odległościach)
- 76 sztuk amunicji rewolwerowej kal. 38 specjał
- 2 sztuki 7,65 mm naboji pistoletowych (stosowanych powszechnie do małokalibrowej broni indywidualnej)
- 9 sztuk 9 mm x 19 naboji pistoletowych P.
- 1 sztukę amunicji samoróbka
- 10 sztuk amunicji kal. (...)
- 3 sztuki amunicji typu F.
- 5 sztuk amunicji specjalnej do broni gładkolufowej kal. 12
- 1 sztukę amunicji myśliwskiej kal. 20
- 6 sztuk amunicji ślepej kal. 6,35 mm Br
- 1 sztukę rewolwerowego naboju gazowego 9 mm typu (...)
- 740 sztuk spłonek do amunicji
- 1 sztuki petardy hukowej

- pistolet R.-K. M..7 kal. 8 mm
- zamek do 5,6 mm karabinka sportowego bocznego zapłonu
- 2 sztuki luf do 7,62 mm pistoletu TT

(dowód: protokół przeszukania pomieszczeń rusznikarni wraz z oświadczeniem oskarżonego L. R. k. 175-196, opinia biegłego sądowego z zakresu technik uzbrojenia klasycznego S. P. k. 807-885 w aktach IIK 1053/14 oraz ustna opinia biegłego sądowego k. 37-38, protokół oględzin rzeczy k. 678-686, książka ewidencji napraw KWP w R. k. 512-595, księga dowodów rzeczowych w przypadku których orzeczono przepadek KWP w R. k. 502-511 protokół oględzin rzeczy k. 137-151, zeznania świadka H. M. k. 34 oraz k. 254, 488-489, 913-914 w sprawie IIK 1053/14)

W 2014r. ujawniono, że emerytowani policjanci współpracując w pracownikami cywilnymi Komendy (...)w R. wyprowadzali z magazynów (...) w R. rzeczy stanowiące wyposażenie policyjne tj. m. inn. ręczne miotacze gazów, pałki służbowe, kajdanki, część umundurowania służebnego i ćwiczebnego, kajdanki, tarcze. Postępowanie o powyższe czyny zostało wyłączone i toczy się pod inną sygnaturą.

(dowód: zeznania świadka W. P. k. 48-52, 934-935, zeznania świadka R. Z. k. 58-59, zeznania świadka A. J. k. 66-67, zeznania świadka P. W. k. 85-86, zeznania świadka P. krupy k. 133-135, zeznania świadka L. P. k. 930-931)

Oskarżony L. R. (1) ma 52 lata, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem budowlanym, jest zatrudniony w KWP w R. w charakterze specjalisty, z tyt. czego osiąga miesięczne zarobki w wysokości 1947 zł netto, jest żonaty, ma jedno dziecko w wieku 14 lat, jest współwłaścicielem domu mieszkalnego położonego w B. i działki o pow. 1,5 ha, samochodu osobowego S. (...) nr 2000, nie był karany.

(dowód: dane osobopoznawcze oskarżonego k. 28, karta karna k. 288)

Oskarżony L. R. (1) nie przyznał się do winy i popełnienia zarzucanego mu czynu.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony wyjaśnił, że przez 7 lat pracował w magazynie mundurowym, zaś przez 7 lat w magazynie uzbrojenia i w tym czasie zdarzało się np. że znajdowali amunicję w mundurach, które zdawali policjanci np. idący na emeryturę bądź w szafkach policjantów którzy przeszli na emeryturę. Nadto wskazał, iż znajdowali amunicję w maskach gazowych, a także zdarzało się, że osoby, które przywoziły tzw. rozbrojenie terenu prosiły, żeby przyjąć coś co było poza ewidencją. Oskarżony potwierdził także, że część z tych rzeczy przeniósł do rusznikarni w momencie kiedy zaczął tam pracować. Podał także, że do pracy przyniósł pistolet znaleziony na własnej posesji, który to przedmiot nie chciał trzymać w domu obawiając się kontroli. Nadto oskarżony wyjaśnił, że trzymał powyższe przedmioty, aby w razie potrzeby uzupełnić nimi braki. Natomiast pozostałe rzeczy chciał zgłosić komisji do zniszczenia jako nadwyżka, nadto splotki które zostały znalezione były przez niego i H. M. używane do sprawdzania broni po naprawie.

W toku postępowania sądowego oskarżony potwierdził, iż przedmioty o których mowa w akcie oskarżenia zostały znalezione w jego pomieszczeniu służbowym, nadto wyjaśnił, że od kilku lat zajmował się przyjmowaniem sprzętu z tzw. rozbrojenia terenu tj. przyjmował przedmioty których zniszczenie orzeczono na podstawie wyroków sądowych ewentualnie, które były przekazane przez wydział postępowań administracyjnych, straż graniczną i straż leśną, przy czym z uwagi na nieścisłości w dokumentach pojawiały się nadwyżki amunicji których nie księgował, wprowadzając do ewidencji tylko te wymienione w akcie oskarżenia. Dalej wyjaśnił, iż od kilkunastu lat w zakresie swoich obowiązków zajmuje się przyjmowaniem tych przedmiotów, nie mniej liczył, że jakoś to się wyjaśni i będą dodatkowe dokumenty. Jednocześnie oskarżony przyznał, iż powinien zgłosić przełożonym nadwyżki tych przedmiotów. Końcowo wyjaśnił, że z jego strony nie było woli posiadania tych przedmiotów, a ich posiadanie wynikało z charakteru jego pracy. Stwierdził, że osoba która zdawała mu broń przygotowywała dokumenty, umawiała się z nim telefonicznie i następnie przyjeżdżała do rusznikarni. Podał także, że zdarzały się sytuacje nieprecyzyjnego opisanie przedmiotów przeznaczonych do zdania i dochodziło do rozbieżności pomiędzy informacjami w dokumentach, a

stanem faktycznym. Podał także, że amunicja nie była zewidencjonowana, ponieważ ewidencjonował ściśle tylko to co wynikało z dokumentów, nadto zdarzało się, że znajdował amunicję w mundurach, maskach itp., wówczas odkładał te rzeczy na bok, gdyż nie było procedur wskazujących co robić w takiej sytuacji.

Wyjaśnienia oskarżonego uznał sąd za wiarygodne częściowo.

Wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego wskazujące na okoliczność posiadania przez niego w pomieszczeniach rusznikarni, w tym także w swoim biurku amunicji oraz broni nie zewidencjonowanych w żaden sposób w rusznikarni. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w dowodzie z przeszukania, w dowodach z dokumentów w postaci książki ewidencji napraw sprzętu uzbrojenia KWP w R. oraz księgi dowodów rzeczowych, których orzeczono przepadek, albowiem w żadnym z tychże dokumentów nie są ujęte przedmioty tj. broń i amunicja znalezione podczas przeszukania w pomieszczeniach rusznikarni do których posiadania poza ewidencją przyznał się oskarżony. Poza tym okoliczność zbierania i przechowywania broni i amunicji w pomieszczeniach rusznikarni przez oskarżonego potwierdził także H. M. – pracujący wspólnie z oskarżonym w rusznikarni KWP w R.. Niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim wskazał, iż w rusznikarni nie było procedur co do tego jak postępować z bronią i nabojami nie ujętymi w wykazach, natomiast posiadanie przez niego powyższych rzeczy wynikało jedynie z charakteru jego pracy i nie miał on woli ich posiadania. Wyjaśnienia w tym zakresie są niewiarygodne o czym przekonują dokumenty określające stanowisko pracy oskarżonego, jak też na co wskazują zeznania A. C., która przeprowadzała w rusznikarni inwentaryzację, podczas skorej oskarżony nie ujawnił broni i amunicji posiadanej poza ewidencją.

Zeznania świadka A. C. Sąd uznał za wiarygodne. Świadek jest pracownikiem KWP w R., pracuje na stanowisku st. specjalisty Wydziału (...) i jest osobą odpowiedzialną za koordynację służb uzbrojenia. Świadek zrelacjonowała, iż przeprowadzała inwentaryzację w jednostce, która nie wykazała nieprawidłowości, nadto opisała szczegółowo zasady wykonywania obowiązków służbowych w rusznikarni, w tym zasady dotyczące obecności osób trzecich w rusznikarni oraz zasady ewidencjonowania broni i amunicji pochodzących z rozbrojenia terenu lub zdanych do naprawy przez funkcjonariuszy policji.

Zeznania świadka H. M. sąd uznał za wiarygodne. Podczas przesłuchania w toku postępowania sądowego (k.34) świadek potwierdził, iż oskarżony znalezione naboje np. w masce zostawiał w biurku, nadto w toku postępowania przygotowawczego potwierdził, że sam przyniósł z pracy do domu część rzeczy z tzw. wybrakowni tj. z miejsca gdzie były przechowywane rzeczy do zniszczenia, podając, iż znalezione u niego w domu przedmioty typu tonfa, gazy jak i kolby drewniane pochodziły z magazynu policyjnego. Potwierdził, iż przedmioty te nie były ewidencjonowane i były przeznaczone do zniszczenia.

Zeznania świadków: W. P., R. Z., A. J., P. W., P. K., L. P. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim świadkowie opisywali okoliczności związane z wynoszeniem przedmiotów z magazynów policyjnych i ich posiadaniem, gdyż w tym zakresie relacje te są zgodne ze sobą i mają odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym w sprawie. Zeznania świadków stanowią źródło ustaleń sądu w zakresie braku skutecznego nadzoru nad rzeczami stanowiącymi wyposażenie policji w magazynach (...) w R. oraz dowodem istnienia procedury dotyczącego zajmowania się przez policjantów lub emerytowanych policjantów obrotem tymi przedmiotami poza jednostką policji.

Zeznania świadków: M. P., W. Z., T. K. B. L. oraz J. B. sąd pominął jako nieistotne dla ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Jako istotny i wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał opinię biegłego sądowego z zakresu techniki i uzbrojenia klasycznego. Opinia jest rzetelna, szczegółowa, sporządzona została w sposób wnikliwy i staranny w oparciu o posiadaną szeroką wiedzę i doświadczenie biegłego sądowego z danej dziedziny. Biegły w swojej opinii określił nie tylko rodzaje poszczególnych amunicji, broni i innych przedmiotów, a także określił ich stan techniczny oraz dokonał ich oceny przez pryzmat spełniania kryteriów określonych w ustawie z 21 maja 1999r. o broni i amunicji. Opinia zawiera oprócz opisu ww. przedmiotów także ich zdjęcia, co umożliwi pełną ocenę ujawnionych przedmiotów. Opinia

jest pełna bo zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania i jasna , gdyż analiza i wnioski w niej zawarte nie budzą jakichkolwiek wątpliwości sądu.

Istotne znaczenie w sprawie ma protokół przeszukania z dnia 07.07.2014r. dokonany w pomieszczeniach rusznikarni KWP w R. przy ul. (...). W protokole ujęte zostały wszystkie przedmioty znalezione w pomieszczeniach rusznikarni, szatni, pomieszczeniu biurowym, pomieszczeniu ślusarni, w tym amunicja różnego rodzaju i kalibru, pistolet, luneta, magazynki do broni palnej, nóż, kabura, bagnet, zamek do broni palnej i inn. Istotne jest także oświadczenie złożone przez oskarżonego w toku przeszukania kiedy to wskazał, iż znalezione w zajmowanym przez niego pomieszczeniu biurowym w pozycjach od 3 do 34 przedmioty nie są nigdzie zewidencjonowane oraz oświadczenie w którym wskazał, że zbierał je od lat i chował do szuflady. Dla sądu jest to zasadniczy dowód winy i sprawstwa oskarżonego. Podczas bowiem czynności przeszukania ujawniono amunicję i broń nie zewidencjonowaną w wykazach rusznikarni do której gromadzenia przyznał się oskarżony.

Zgodnie z art. 263 § 2 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję. Przedmiotem ochrony powyższego przepisu jest bezpieczeństwo publiczne i indywidualne związane z nielegalnym wytwarzaniem broni, jak również z obchodzeniem się z nią (Ćwiakalski (w:) Zoll II, s. 1429). Powyższy przepis sankcjonuje posiadanie broni palnej lub amunicji bez wymaganego zezwolenia.

Dla analizy ustawowych znamion przestępstwa z art. 263 k.k. istotne znaczenie mają przepisy ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 576 z późn. zm.), zawierającej między innymi definicję broni (art. 4), zasady i warunki wydawania, cofania pozwoleń na broń, rejestracji broni oraz dysponowania bronią i amunicją (art. 9-33).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy ilekroć w ustawie jest mowa o broni, należy przez to rozumieć:

- 1) broń palną, w tym broń bojową, myśliwską, sportową, gazową, alarmową i sygnałową;
- 2) broń pneumatyczną;
- 3) miotacze gazu obezwładniającego;
- 4) narzędzia i urządzenia, których używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu:
 - a) broń białą w postaci:
 - ostrzy ukrytych w przedmiotach niemających wyglądu broni,
 - kastetów i nunczaków,
 - pałek posiadających zakończenie z ciężkiego i twardego materiału lub zawierających wkładki z takiego materiału,
 - pałek wykonanych z drewna lub innego ciężkiego i twardego materiału, imitujących kij bejsbolowy,
 - b) broń cięciwową w postaci kusz,
 - c) przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy ilekroć w ustawie jest mowa o amunicji, należy przez to rozumieć amunicję do broni palnej.

Zgodnie z art. 3 ustawy w rozumieniu ustawy amunicją są naboje przeznaczone do strzelania z broni palnej.

Jak zauważył SN w wyroku z dnia 13 sierpnia 1993 r., WR 107/93, OSNKW 1993, nr 11-12, poz. 74: "Posiadaniem" broni palnej lub amunicji (...) jest każde władczenie nimi, jeżeli tylko towarzyszy sprawcy taki zamiar, nawet bez chęci zatrzymania tych rzeczy na własność. Przystępstwo (...) jest przestępstwem trwałym, polegającym na utrzymywaniu

określonego stanu bezprawnego, który zaczyna się z chwilą wejścia w "posiadanie" broni palnej lub amunicji, a kończy się w wyniku przekazania tych rzeczy organom ścigania albo innej osobie do całkowitej dyspozycji bądź nieodwracalnego zniszczenia lub porzucenia". Zakres pojęcia posiadania jest bardzo szeroki, nie jest ograniczony do posiadania samoistnego lub zależnego, lecz obejmuje każde faktyczne władanie rzeczą (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2000 r., II AKa 14/00, Prok. i Pr.-wkł. 2001, nr 4, poz. 22). Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 1 lipca 2014 r., II AKa 161/14 „pojęcie posiadania zawartego w art. 263 §2 k.k. to pojęcie oderwane od cywilistycznego ujęcia. Odpowiada znaczeniu nadawanemu mu w języku etnicznym oznaczając każde faktyczne władanie czymś zarówno jak właściciel, ale i bez chęci zatrzymania dla siebie np. tylko by używać krótkotrwale, czy za kogo innego (OSA 2015/4/21-33, KZS 2015/6/92). Zgodnie zaś z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014 r., IV KK 44/14 „posiadanie broni na gruncie art. 263 § 2 k.k. nie może być pojmowane cywilistycznie, a zatem wiązać się z fizycznym władztwem nad rzeczą. Jest nim już zachowanie pasywne polegające na świadomym i celowym przyjęciu jej od innej osoby. (LEX nr 1458832).

Od strony podmiotowej przestępstwo to może zostać popełnione umyślnie z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym.

Oskarżony L. R. (1) przechowując w czasie bliżej nieustalonym do dnia 7 lipca 2014 roku w rusznikarni Komendy (...) R., w przydzielonych mu biurkach i szafkach, bez wymaganego prawem zezwolenia: broń, amunicję i inne istotne ich części wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 263 § 2 kk. Oskarżony bowiem przechowywał w tym czasie w rusznikarni następujące rzeczy ruchome spełniające kryteria definicji broni i amunicji z ustawy o broni tj. posiadał: - 4 sztuki amunicji myśliwskiej kal. 222 REM (w bardzo dobrym stanie technicznym), 5 sztuk amunicji do TT kal 7,62 x 25 (będących w latach 30-tych XX wieku standardowymi nabojami pistoletowymi A. C., bez uszkodzeń mechanicznych), 3 sztuki amunicji do kbk AK kal. 7,62 x 39 (bez uszkodzeń mechanicznych), 6 sztuk 7,62 mm x 39 naboju pośrednich wz. 43 ślepych (stosowanych przez W. P. w broni automatycznej K.), 305 sztuk amunicji gazowej kal. 8 mm (w stanie bardzo dobrym, można ich użyć do strzelania z pistoletu gazowego i gazowo- alarmowego kaliber 8 mm), 18 sztuk amunicji gazowej kal. 9 mm (można je użyć do strzelania z pistoletu gazowego i gazowo alarmowego K. 9 mm), 8 sztuk amunicji kal. 5,6 mm kbks (naboje sportowe typu (...), bez uszkodzeń mechanicznych), 51 sztuk 9 mm x 18 naboju pistoletowych M. (przeznaczone do broni krótkiej i maszynowej), 9 sztuk 9 mm x 18 naboju pistoletowych M. specjalnych (przystosowane do obezwładniania osób na niewielkich odległościach), 76 sztuk amunicji rewolwerowej kal. 38 specjal, 2 sztuki 7,65 mm naboju pistoletowych (stosowanych powszechnie do małokalibrowej broni indywidualnej), 9 sztuk 9 mm x 19 naboju pistoletowych P., 1 sztukę amunicji samoróbka, 10 sztuk amunicji kal. (...), 3 sztuki amunicji typu F., 5 sztuk amunicji specjalnej do broni gładkolufowej kal. 12, 1 sztukę amunicji myśliwskiej kal. 20, 6 sztuk amunicji ślepej kal. 6,35 mm Br, 1 sztukę rewolwerowego naboju gazowego 9 mm typu CS, 740 sztuk spłonek do amunicji, 1 sztukę petardy hukowej, pistoletu R.-K. M. 7 kal. 8 mm, zamka do 5,6 mm karabinka sportowego bocznego zapłonu, 2 sztuki luf do 7,62 mm pistoletu TT.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 263 § 2 kk i za ten czyn na mocy art. 263 § 2 kk, przy zastosowaniu art. 37 a kk skazał go na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając, iż jedna dzienna stawka grzywny wynosi 10 zł.

Zgodnie z art. 263 § 2 kk sankcja karna za dany typ przestępstwa wynosi od 6 miesięcy pozbawienia wolności do 8 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie zaś z art. 37 a kk jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności. Przepis ten wprowadzony do kodeksu karnego ustawą z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. z 2015r., poz. 396), a który wszedł w życie w dniu 1 lipca 2015 roku współwyznacza granice ustawowego zagrożenia za przestępstwo zagrożone karą nie przekraczającą 8 lat pozbawienia wolności, poszerzając pozostawiony organowi stosującemu prawo luz decyzyjny poprzez umożliwienie mu wyboru kary grzywny lub ograniczenia wolności zamiast pozbawienia wolności.

W ocenie sądu zażywszy na stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, w tym przede wszystkim okoliczności i motywy przestępstwa dokonanego przez oskarżonego L. R. (1) wymierzenie mu kary bezwzględnej pozbawienia wolności nawet przy zastosowaniu warunkowego zawieszenia kary byłoby karą zbyt surową, stad też na zasadzie art. 37a kk sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Kara tak określona jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego L. R. (1).

Stopień winy oskarżonego był znaczny, albowiem oskarżony jako osoba dorosła, wykonująca obowiązki służbowe w Komendzie Wojewódzkiej Policji na stanowisku związanym z przechowywaniem broni i amunicji zdanej do naprawy i której przepadek orzeczono w toku postępowań administracyjnych lub sądowych - nie ewidencjonował jej w sposób właściwy.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę także poprzednią niekaralność oskarżonego (k. 288), zachowanie po popełnieniu przestępstwa, sytuację majątkową i zarobkową oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, który uznał za znaczny. Za taką oceną przemawia przede wszystkim ilość posiadanej amunicji i broni, okoliczności popełnienia czynu tj. naruszenie podstawowych obowiązków służbowych, jak też rozmiary grożącej szkody oraz charakter strony podmiotowej przestępstwa tj. umyślność działania oskarżonego.

Na mocy art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia 07.07.2014r. godz. 14:40 do dnia 08.07.2014r. godz. 15:00, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwom dziennym stawkom grzywny.

Zgodnie z art. 44 § 1 kk, statuującym zasadę obligatoryjnego orzekania przepadku dowodów rzeczowych, sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych pochodzących bezpośrednio w przestępstwa tj. przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr VII/14 pozycja 67, pozycja 68, pozycja 81, pozycja 82, pozycja 90 i pozycja 96 (k. 482 do 484).

Na mocy art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego L. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 2581, 88 zł.

Zdaniem Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz należycie spełni swój cel wychowawczy i zapobiegawczy.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- (...)

R. dnia 29.12.2015r.